

Czwartek, 1 lutego 2007 r.

P6_TA(2007)0014

Uwzględnienie zasady zrównoważonego rozwoju w polityce współpracy na rzecz rozwoju**Rezolucja Parlamentu Europejskiego w sprawie uwzględnienia zasady zrównoważonego rozwoju w polityce współpracy na rzecz rozwoju (2006/2246(INI))***Parlament Europejski,*

- uwzględniając art. 177, 178, 179, 180 i 181 Traktatu WE,
- uwzględniając odnowioną strategię UE dotyczącą trwałego rozwoju przyjętą przez Radę Europejską obradującą w Brukseli w dniach 15-16 czerwca 2006 r., oraz poprzednią strategię zrównoważonego rozwoju UE przyjętą przez Radę Europejską w Göteborgu w roku 2001, a także zewnętrzny wymiar strategii dołączony przez Radę Europejską obradującą w Barcelonie w roku 2002,
- uwzględniając johannesburski plan wdrażania przyjęty na Światowym Szczycie w sprawie Zrównoważonego Rozwoju (ang. WSSD) w 2002 r.,
- uwzględniając Agendę 21, przyjętą na Konferencji Organizacji Narodów Zjednoczonych (ONZ) w sprawie środowiska naturalnego i rozwoju, która odbyła się w Rio de Janeiro w 1992 r.,
- uwzględniając umowę o partnerstwie między członkami grupy państw Afryki, Karaibów i Pacyfiku z jednej strony a Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi z drugiej strony⁽¹⁾, podpisaną w dniu 23 czerwca 2000 r., w Cotonou, a w szczególności art. 19, 23 i 32 umowy,
- uwzględniając deklarację milenijną przyjętą przez Zgromadzenie Ogólne ONZ w 2000 r., oraz Milenijne Cele Rozwoju ustalone w sprawozdaniu ONZ z roku 2005 zatytułowanym „Inwestowanie w rozwój”,
- uwzględniając deklarację paryską o skuteczności pomocy przyjętą w dniu 2 marca 2005 r. na paryskim forum wysokiego szczebla,
- uwzględniając porozumienie przyjęte na Konferencji ONZ w sprawie finansowania rozwoju w Monterrey w 2002 r.,
- uwzględniając komunikat Komisji zatytułowany „Udzielanie pomocy przez UE: więcej, lepiej i szybciej” (COM(2006)0087), oraz konkluzje Rady ds. Ogólnych i Stosunków Zewnętrznych z dnia 11 kwietnia 2006 r.,
- uwzględniając wspólne oświadczenie Rady i przedstawicieli rządów państw członkowskich zebranych w ramach Rady, Parlamentu Europejskiego i Komisji w sprawie polityki rozwojowej Unii Europejskiej pod tytułem „Konsensus Europejski” (Konsensus Europejski w sprawie rozwoju⁽²⁾) podpisany w dniu 20 grudnia 2005 r.,
- uwzględniając strategię UE „UE i Afryka: W kierunku strategicznego partnerstwa” przyjętą przez Radę Europejską w dniach 15-16 grudnia 2005 r. oraz komunikat Komisji „Partnerstwo UE-Karaiby na rzecz wzrostu, stabilności i rozwoju” (COM(2006)0086),

⁽¹⁾ Dz.U. L 317 z 15.12.2000 r., str. 3.

⁽²⁾ Dz.U. C 46 z 24.2.2006 r., str. 1.

Czwartek, 1 lutego 2007 r.

- uwzględniając komunikat Komisji zatytułowany „W sprawie przeglądu strategii zrównoważonego rozwoju: platforma działania” (COM(2005)0658),
- uwzględniając komunikat Komisji zatytułowany „W sprawie przeglądu strategii zrównoważonego rozwoju: Wstępne podsumowanie i przyszłe kierunki realizacji” (COM(2005)0037) oraz jego załącznik (SEC(2005)0225)),
- uwzględniając komunikat Komisji zatytułowany „Spójność polityki na rzecz rozwoju: przyspieszanie postępu w osiąganiu Milenijnych Celów Rozwoju” (COM(2005)0134),
- uwzględniając komunikat Komisji zatytułowany „Polityka zarządzania zasobami wodnymi w krajach rozwijających się oraz priorytety polityki UE na rzecz rozwoju” (COM(2002)0132),
- uwzględniając Inicjatywę Wodną UE, zgłoszoną na WSSD w Johannesburgu w 2002 r.,
- uwzględniając europejską inicjatywę energetyczną przyjętą na WSSD oraz komunikat Komisji dotyczący przyszłego rozwoju Inicjatywy Energetycznej UE i procedur tworzenia Mechanizmu Kredytów Energetycznych dla krajów AKP (COM(2004)0711),
- uwzględniając porozumienie w sprawie partnerstwa gospodarczego zawarte pomiędzy UE i 6 regionami krajów AKP mające wejść w życie w 2008 r.
- uwzględniając program roboczy z Ad Dauha przyjęty przez Radę Ogólną Światowej Organizacji Handlu (WTO) w dniu 2 sierpnia 2004 r.,
- uwzględniając sprawozdanie w sprawie czternastej sesji komisji ONZ ds. zrównoważonego rozwoju, w dniach 22 kwietnia 2005 i 1-12 maja 2006 r.,
- uwzględniając komunikat komisarza Almunii do członków Komisji zatytułowany „Wskaźniki zrównoważonego rozwoju w celu monitorowania wdrażania strategii zrównoważonego rozwoju UE” (SEC(2005)0161),
- uwzględniając komunikat Komisji zatytułowany „Strategia UE na rzecz Afryki: Europejsko-afrykański pakt na rzecz przyspieszenia rozwoju Afryki (COM(2005)0489),”
- uwzględniając komunikat Komisji zatytułowany „Przyspieszenie tempa realizacji Milenijnych Celów Rozwoju — finansowanie rozwoju i efektywność pomocy”(COM(2005)0133),
- uwzględniając komunikat Komisji zatytułowany „Przyspieszenie postępu w realizacji Milenijnych Celów Rozwoju: wkład Unii Europejskiej” (COM(2005)0132),
- uwzględniając publikację Konferencji ONZ na temat handlu i rozwoju z 2005 r. zatytułowaną „Rozwój gospodarczy w Afryce— przemysłenie roli bezpośrednich inwestycji zagranicznych”,
- uwzględniając raport gospodarczy dotyczący Afryki w 2004 roku zatytułowany „Odblokowanie potencjału handlowego Afryki”, sporządzony przez Komisję Gospodarczą ONZ ds. Afryki,
- uwzględniając sprawozdanie Organizacji Współpracy Gospodarczej i Rozwoju (OECD) z 2001 r. zatytułowane „Wytyczne DAC: Strategie zrównoważonego rozwoju”,

Czwartek, 1 lutego 2007 r.

- uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomicznego i Społecznego zatytułowaną „Ocena Strategii zrównoważonego rozwoju” z dnia 28 kwietnia 2004 r.,
 - uwzględniając komunikat Komisji zatytułowany „Zmiana klimatu w kontekście współpracy na rzecz rozwoju”(COM(2003)0085),
 - uwzględniając dokument roboczy służb Komisji zatytułowany „Uwzględnienie aspektów środowiskowych w innych politykach — podsumowanie procesu z Cardiff” (COM(2004)0394),
 - uwzględniając komunikat Komisji zatytułowany: „Zwalczanie ubóstwa wiejskiego — polityka Wspólnoty Europejskiej oraz rozwój obszarów wiejskich i trwałe zarządzanie zasobami naturalnymi w krajach rozwijających się” (COM(2002)0429),
 - uwzględniając sprawozdanie syntetyczne w sprawie oceny rozporządzeń dotyczących środowiska naturalnego i lasów nr 2493/2000 i 2494/2000 z listopada 2004 r. opracowane na zlecenie jednostki oceny wspólnej dla Biura Współpracy EuropaAid, Dyrekcji Generalnej ds. Rozwoju i Dyrekcji Generalną ds. Stosunków Zewnętrznych,
 - uwzględniając wniosek Komisji w sprawie rozporządzenia Rady w sprawie ustanowienia dobrowolnego programu licencjonowania FLEGT, dotyczącego przywozu drewna na teren Wspólnoty Europejskiej (COM(2004)0515),
 - uwzględniając dokument roboczy służb Komisji zatytułowany „Włączenie środowiska naturalnego do współpracy gospodarczej i współpracy na rzecz rozwoju WE” (SEC(2001)0609),
 - uwzględniając wytyczne OECD dla firm międzynarodowych z 2000 r.,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 15 stycznia 1999 r. w sprawie standardów UE dla przedsiębiorstw europejskich prowadzących działalność w krajach rozwijających się — Europejski kodeks postępowania ⁽¹⁾,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 1 czerwca 2006 r. w sprawie małych i średnich przedsiębiorstw w krajach rozwijających się ⁽²⁾,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 6 kwietnia 2006 r. w sprawie skuteczności pomocy oraz korupcji w krajach rozwijających się ⁽³⁾,
 - uwzględniając swoje rezolucje z dnia 18 stycznia 2006 r. w sprawie środowiskowych aspektów zrównoważonego rozwoju ⁽⁴⁾ oraz z 15 czerwca 2006 r. w sprawie zmienionej strategii zrównoważonego rozwoju ⁽⁵⁾,
 - uwzględniając art. 45 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Rozwoju (A6-0474/2006),
- A. mając na uwadze, że trwały rozwój, jak określono w sprawozdaniu Brundtland Światowej Komisji ds. Środowiska i Rozwoju z 1987 r. oznacza, że potrzeby obecnych pokoleń muszą być realizowane bez szkody dla możliwości przyszłych pokoleń zaspokajania swych własnych potrzeb; w szczególności w celu ochrony zachowania zdolności planety do utrzymania różnorodnych form życia, poszanowanie limitów zasobów naturalnych planety oraz promowanie zrównoważonej produkcji i konsumpcji w celu przerwania powiązania między wzrostem gospodarczym a degradacją środowiska,
- B. mając na uwadze, że koncepcja trwałego rozwoju stanowi podstawowy cel UE od 1997 r., kiedy została włączona do Traktatu jako zasada nadrzędna oraz że jako taka powinna stanowić podstawę wszystkich polityk i działań UE;

⁽¹⁾ Dz.U. C 104 z 14.4.1999 r., str. 180.

⁽²⁾ Dz.U. C 298 E z 8.12.2006 r., str. 171.

⁽³⁾ Dz.U. C 293 E z 2.12.2006 r., str. 316.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 287 E z 24.11.2006 r., str. 185.

⁽⁵⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2006)0272.

Czwartek, 1 lutego 2007 r.

- C. mając na uwadze, że zgodnie z koncepcją trwałego rozwoju kwestie społeczne, środowiskowe i gospodarcze nie wykluczają się, ale raczej są współzależne i wzajemnie wzmacniają się,
- D. mając na uwadze, że jednym z podstawowych celów ww.odnowionej strategii UE na rzecz trwałego rozwoju jest aktywne wspieranie trwałego rozwoju na świecie,
- E. mając na uwadze, że współpraca UE na rzecz rozwoju dąży do wzmocnienia zrównoważonego rozwoju gospodarczego, środowiskowego i społecznego w krajach rozwijających się oraz do łagodnej i stopniowej integracji krajów rozwijających się z gospodarką światową oraz do walki na rzecz zmniejszenia ubóstwa w krajach rozwijających się,
- F. mając na uwadze, że dalsza obecność niezrównoważonych tendencji zarówno w krajach uprzemysłowionych jak i rozwijających się w wielu obszarach takich jak zasoby ziemskie, transport, zmiany klimatyczne, rybołówstwo, zmniejszenie się różnorodności biologicznej czy zużycie zasobów mają przede wszystkim negatywne skutki dla krajów biednych i rozwijających się,
- G. mając na uwadze, że ponad miliard ludzi, głównie w najsłabiej rozwiniętych państwach żyje w warunkach skrajnego ubóstwa, za mniej niż 1 dolara dziennie, oraz że od 1,5-3 miliardów ludzi żyje poniżej granicy ubóstwa równej 2 dolarom dziennie;
- H. mając na uwadze, że dwie trzecie ubogich na świecie zamieszkują na obszarach wiejskich, utrzymując się z zasobów naturalnych⁽¹⁾, że lasy stanowią źródło utrzymania 90 % spośród ponad miliarda ludzi żyjących w skrajnej nędzy⁽²⁾ oraz że na całym świecie ponad 1 miliard osób — w większości ubogie społeczności — czerpie przynajmniej 30 % białka zwierzęcego z ryb⁽³⁾,
- I. mając na uwadze, że oficjalna pomoc rozwojowa (ang. ODA) dla Afryki jest nadal poniżej szczytowego poziomu z 1990 r. oraz że, rocznie brakuje około 20-25 miliardów dolarów amerykańskich,
- J. mając na uwadze, że państwa członkowskie UE zobowiązały się do osiągnięcia założeń ODA w wysokości 0,7 % ich DNB do roku 2015, a nowe państwa członkowskie do zwiększenia ich ODA/DNB do 0,33 % do 2015 roku,
- K. mając na uwadze, że wyeliminowanie ubóstwa może prowadzić do zrównoważonej konsumpcji i zarządzania zasobami w krajach rozwijających się jedynie, jeżeli jest osadzone w wysiłkach zmierzających do poprawy poziomu nauczania, zdrowia i możliwości instytucjonalnych; mając na uwadze, że zwalczenie ubóstwa przyniesie pozytywne skutki jedynie, jeżeli zasoby środowiskowe i naturalne będą podlegały zrównoważonemu zarządzaniu,
- L. mając na uwadze, że zgodność z międzynarodowymi standardami demokratycznymi, ustanowienie i wzmocnienie przejrzystych i skutecznych instytucji państwowych, a w szczególności zdolności administracyjnych mają podstawowe znaczenie dla skutecznego sprostania ekonomicznym, społecznym i środowiskowym wyzwaniom w krajach rozwijających się.
- M. mając na uwadze, że korupcja utrudnia skuteczność pomocy i podważa tym samym politykę UE na rzecz rozwoju oraz stanowi poważną przeszkodę w rozwoju państw partnerskich UE,
- N. mając na uwadze, że konieczne jest nowe podejście, aby funkcjonowanie rynków faworyzowało osiągnięcie zrównoważonego rozwoju oraz że sektor prywatny musi dążyć do osiągnięcia sprawiedliwego i zrównoważonego społeczeństwa;
- O. mając na uwadze, że brak skutecznych systemów prawnych oraz praw własności intelektualnej i gospodarczej stanowi poważną przeszkodę dla ustanowienia klimatu inwestycyjnego pozwalającego na solidny rozwój gospodarczy a tym samym na postęp społeczny w wielu najsłabiej rozwiniętych krajach,
- P. mając na uwadze, że solidne polityki rozwoju i znacząca pomoc rozwojowa mają duże znaczenie, ale nie przyniosą żadnych zmian, jeżeli nie zostaną skutecznie zrealizowane w formie spójnych działań na rzecz rozwoju w krajach otrzymujących pomoc, które powinny zwrócić uwagę na szanse i zagrożenia dla środowiska i w sposób trwały je uwzględnić,

⁽¹⁾ WWF (2004), Pomoc UE: Zmniejszenie ubóstwa poprzez trwałość ekologiczną. Dlaczego pomoc UE powinna należycie uwzględniać związek między ubóstwem a środowiskiem? (EU Aid: Reducing Poverty Through a Sustainable Environment: Why should EU Aid properly address the link between poverty and environment?).

⁽²⁾ Bank Światowy (2002), Zrewidowana strategia Grupy Banku Światowego w dziedzinie leśnictwa (A Revised Forest Strategy for the World Bank Group), 31.10.2002 r.

⁽³⁾ FAO (2002), Stan rybołówstwa i akwakultury na świecie (The State of World Fisheries and Aquaculture). FAO, Rzym, Włochy.

Czwartek, 1 lutego 2007 r.

- Q. mając na uwadze, że ww. publikację zatytułowaną „Rozwój gospodarczy w Afryce — przemysłienia nad rolą bezpośrednich inwestycji zagranicznych” wykazują, że połączenie pomocy z ochroną środowiska może rzeczywiście zmniejszyć ubóstwo,
- R. mając na uwadze, że nielegalny wyrąb lasów powoduje szkody dla środowiska, powoduje straty w wysokości miliardów dolarów dla rządów krajów rozwijających się, promuje korupcję, podważa rolę prawa i dobrych rządów oraz finansuje konflikty zbrojne,
- S. mając na uwadze, że 2,6 miliarda ludzi (czyli ponad 40% populacji światowej) nie ma dostępu do podstawowych urządzeń sanitarnych oraz że 1 miliard ludzi korzysta z niebezpiecznych źródeł wody pitnej,
- T. mając na uwadze, że dalsze zanieczyszczenie, niszczenie i wyczerpywanie zasobów naturalnych może prowadzić do sytuacji konfliktowych w wielu państwach rozwijających się,
- U. mając na uwadze, że gospodarki krajów rozwijających się są osłabione wahaniami cen energii oraz cierpią w z powodu braku różnorodności źródeł energii i często wydają znaczną część ich nadwyżek handlowych na importowanie energii, co niekorzystnie wpływa na stabilność rozwoju gospodarek tych krajów,
- V. mając na uwadze, że wzrost liczby ludności jest jednym z wyzwań trwałego rozwoju z uwagi na niewłaściwe wykorzystywanie zasobów naturalnych, prowadzące do poważnej degradacji środowiska naturalnego,
1. przychylnie odnosi się do faktu, że w ww.odnowionej strategii UE dotyczącej trwałego rozwoju zamysł wspierania trwałego rozwoju na całym świecie został wyznaczony jako jeden z jej głównych celów;
 2. przychylnie odnosi się do faktu, że ww. Konsensus Europejski w sprawie rozwoju jako zasadniczy i nadrzędny cel unijnej współpracy na rzecz rozwoju wyznaczył likwidację ubóstwa w kontekście trwałego rozwoju;
 3. uważa, że wspieranie trwałego wzrostu gospodarczego i likwidacja ubóstwa przy jednoczesnym zapewnieniu ochrony środowiska są zasadniczymi wyzwaniami, przed którymi stoi unijna polityka współpracy na rzecz rozwoju, oraz że nie da się ich osiągnąć bez określenia celów społecznych i środowiskowych, obejmujących ochronę środowiska i sprawiedliwy dostęp do korzyści płynących z zasobów naturalnych oraz ich sprawiedliwy podział;
 4. podkreśla, że zwrot w kierunku sprawiedliwszego dostępu do zasobów naturalnych i zasobów energetycznych oraz ich sprawiedliwszej dystrybucji jest warunkiem koniecznym do zaistnienia trwałego rozwoju oraz nieodłącznym elementem składowym ludzkiej godności;
 5. przychylnie odnosi się do włączenia tematycznego programu dotyczącego środowiskowego i zrównoważonego zarządzania zasobami naturalnymi obejmującego też energię do Rozporządzenia (WE) nr 1905/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. ustanawiającego instrument finansowania współpracy na rzecz rozwoju⁽¹⁾;
 6. podkreśla, że konieczne jest zapewnienie właściwego ujęcia w ramy wszystkich polityk współpracy na rzecz rozwoju trzech części składowych trwałego rozwoju, a mianowicie ochrony środowiska, sprawiedliwości społecznej i dobrej koniunktury gospodarczej, oraz zapewnienie w ramach tych polityk ich właściwej realizacji; zachęca do regularnego analizowania tego procesu przez Komisję;
 7. wzywa do przyjęcia wzmocnionych mechanizmów monitorowania postępów w osiąganiu celów wyznaczonych w ww. johannesburskim planie wdrażania i Milenijnych Celach Rozwoju, takich jak silniejsze zaangażowanie w trwały rozwój, zapewnienie integracji pomiędzy gospodarczymi, społecznymi i środowiskowymi aspektami trwałego rozwoju, wspieranie rządów prawa i instytucji publicznych oraz innych celów;
 8. przypomina, że trwały rozwój ma charakter horyzontalno-przekrojowy i wymaga wzmocnienia spójności polityk we wszystkich sektorach w celu zapewnienia ich sprawnego funkcjonowania;

(¹) Dz.U. L 378 z 27.12.2006 r., str. 41.

Czwartek, 1 lutego 2007 r.

9. zaznacza, że potrzeba większych starań, aby zwalczyć odnotowywane obecnie niezrównoważone praktyki, zwłaszcza te pociągające za sobą emisję gazów cieplarnianych, wyczerpywanie zasobów rybnych i utratę bioróżnorodności; w odniesieniu do ostatniego wymienionego problemu nalega na podjęcie przez wszystkie odnośne strony odpowiednich środków, aby faktycznie osiągnąć cel odwrócenia tendencji utraty bioróżnorodności do 2010 roku;
10. nalega, aby Komisja zintensyfikowała starania na rzecz włączenia zagadnień środowiskowych, takich jak zarządzanie zasobami naturalnymi, do kluczowych obszarów polityki rozwojowej;
11. wzywa Komisję do dostosowania sposobu świadczenia pomocy do krajowych strategii trwałego rozwoju krajów, którym dostarczania jest ta pomoc;
12. wzywa UE do doradzania krajom rozwijającym się sposobów na rozwijanie przez nie zdolności do oceniania oddziaływania na środowisko ich zasobów naturalnych i prowadzonych przez nie polityk zarządzania tymi zasobami, które mogłyby następnie zostać zrealizowane jako część programów współpracy z tymi krajami;
13. ponownie podkreśla kluczowe znaczenie monitorowania proekologicznego wpływu wywieranego globalnie przez UE, gdyż dowodzi on zaangażowania UE w promowanie trwałego rozwoju na całym świecie;
14. podkreśla wagę chronienia bioróżnorodności i sugeruje, że powinna ona zostać objęta, jako nowa i podstawowej wagi kwestia, strategią dotyczącą trwałego rozwoju, lub należałoby przynajmniej nadać jej specjalne znaczenie w ramach części dotyczącej zarządzania zasobami naturalnymi;
15. wzywa Komisję do współpracy z krajami AKP w celu zapobiegania nielegalnym zrzutom toksycznych odpadów zarówno przez podmioty lokalne, jak i międzynarodowe, pochodzące z UE i w niej działające;
16. podkreśla nagłą potrzebę wspomoczenia krajów rozwijających się w dostosowaniu się przez nie do wyzwań wynikających ze zmian klimatycznych oraz w podjęciu kroków niezbędnych do zwiększenia wsparcia na rzecz inwestycji w stosowanie w tych krajach czystych i wydajnych technologii; uznaje także pilne znaczenie realizacji przez UE celów w dziedzinie zmniejszenia emisji oraz ich przekroczenia w celu przyczynienia się do ograniczenia niebezpiecznych zmian klimatycznych, które najpoważniej dotkną kraje rozwijające się i osoby najuboższe;
17. wzywa UE do przyjęcia niezbędnych środków w celu wsparcia naszych rozwijających się partnerów w przestrzeganiu zobowiązań, których podjęli się podczas niedawnych światowych negocjacji w sprawie strategii trwałego rozwoju, zwłaszcza w zakresie zwalczania zmian klimatycznych, które w pierwszej kolejności dotyczą ich ludność (Kioto, Monterrey, Ad-Dauha, Johannesburg);
18. zachęca do rozwijania i rozpowszechniania technologii energii alternatywnej i podkreśla nagłą potrzebę znacznego zwiększenia udziału odnawialnych źródeł energii w światowym rynku energetycznym;
19. wzywa Komisję do zapoczątkowania projektów, wraz z europejskimi korporacjami specjalizującymi się w energii odnawialnej, które ułatwiłyby i usprawniły przekazywanie oraz stosowanie przyjaznych dla środowiska źródeł energii w celu ich indywidualnego i zbiorowego stosowania w krajach rozwijających się;
20. podkreśla, że infrastruktury mogą być podstawowym elementem trwałego rozwoju, jeżeli są zgodne z wytycznymi środowiskowymi i społecznymi, i wzywa Komisję do zadbania, aby strategiczne oceny środowiskowe i oceny oddziaływania na środowisko wykonywano i upubliczniano w odniesieniu do każdego programu i projektu otrzymującego pomoc finansową z UE, zwłaszcza do nowego partnerstwa UE i Afryki na rzecz infrastruktury, proponowanego przez Komisję w jej komunikacie do Rady i Parlamentu Europejskiego (COM(2006)0376) w ramach którego, pomoc zostanie udzielona transgranicznym projektom infrastrukturalnym, które mogą przyczynić się do wyrównania w skali regionalnej poziomu rozwoju infrastruktury, i które — zgodnie z ww. Konsensusem Europejskim — powinny umożliwić wszystkim państwom członkowskim składanie odnośnych propozycji projektów, bez względu na wkład bezpośredni;
21. zauważa, że należy zapewnić trwałość gospodarczą każdego projektu infrastrukturalnego bez wyjątku — w stosownych przypadkach w powiązaniu z reformami polityki naliczania opłat — oraz że nie można narażać na szwank trwałości ekologicznej;

Czwartek, 1 lutego 2007 r.

22. zdaje sobie sprawę z ilości transgranicznych i współdzielonych zasobów wodnych w Afryce oraz ich wrażliwości na zmiany klimatyczne, nadmierną eksploatację i zanieczyszczenia; wzywa Komisję do promowania zintegrowanej gospodarki zasobami wodnymi w ramach partnerstwa na rzecz infrastruktury, tak aby zapewnić zaopatrzenie w wodę z myślą o dobrobycie człowieka i trwałości ekologicznej;
23. uznaje, że duże projekty infrastrukturalne mogą wywierać poważny wpływ środowiskowy i społeczny; sugeruje, aby kryteria Światowej Komisji ds. Zapór Wodnych, obejmujące analizę wariantów i społeczne uczestnictwo, stały się u podstaw podejmowania decyzji w zakresie projektów dużych zapór;
24. wzywa do zwiększenia, w ramach puli pomocy rozwojowej, udziału pomocy przeznaczanej na projekty związane z uświadamianiem kwestii środowiskowych i zdrowotnych;
25. wyraża ubolewanie, że zewnętrzny wymiar unijnej strategii dotyczącej trwałego rozwoju nie jest ściślej powiązany z kwestiami zdrowia publicznego, takimi jak HIV/AIDS i gruźlica; zaznacza, że sprawami tymi należy zająć się zarówno wewnątrz UE, jak i globalnie;
26. podkreśla, że zaangażowanie społeczeństwa obywatelskiego, organizacji pozarządowych, a szczególnie kobiet w debatę na temat procesu decyzyjnego dotyczącego trwałego rozwoju jest sprawą kluczową dla rozpropagowania wiedzy o tej kwestii; podkreśla znaczenie edukacji w kształtowaniu ekologicznie zrównoważonych decyzji, zwłaszcza wśród uboższych grup ludności;
27. wzywa Komisję, aby wspierała budowanie potencjału i uczestnictwo lokalnych społeczności i rdzennej ludności krajów rozwijających się w zakresie dostępu do zasobów naturalnych, ich kontroli i zarządzania nimi;
28. podkreśla, że poprawa uczestnictwa wymaga przejrzystości w dostarczaniu odnośnych informacji oraz lepszego dostępu do dokumentów UE;
29. wzywa do ustanowienia wskaźników trwałego rozwoju, które będą stosowane w odniesieniu do unijnych polityk współpracy na rzecz rozwoju oraz silniejszych mechanizmów sprawozdawczości i monitorowania w zakresie różnorodności biologicznej i trwałości środowiska;
30. wzywa do znacznie poważniejszego zaangażowania się nowych i starych państw członkowskich w osiągnięcie celu dotyczącego przeznaczania 0,7 % ODA/DNB na współpracę na rzecz rozwoju;
31. podkreśla znaczenie osiągnięcia zgodności pomiędzy wielostronnymi porozumieniami dotyczącymi środowiska (takimi jak Protokół z Kioto) a ramami WTO, szczególnie w odniesieniu do stosowania art. XX Układu Ogólnego w Sprawie Taryf Celnych i Handlu (GATT) dotyczącego wyjątków ogólnych, stosowanych wobec następujących środków: b) środków niezbędnych do ochrony życia lub zdrowia ludzi, zwierząt lub roślin; oraz g) środków dotyczących zachowania wyczerpywalnych zasobów naturalnych, jeżeli środki takie są skuteczne w połączeniu z restrykcjami w odniesieniu do krajowej produkcji lub konsumpcji; w związku z powyższym potwierdza rolę, jaką odgrywa ocena oddziaływania na środowisko w propozycjach handlowych;
32. wzywa USA, Chiny i Indie do ratyfikacji protokołu z Kioto i podjęcia wraz z UE odpowiedzialności za trwały rozwój na całym świecie;
33. podkreśla, że UE powinna ponownie rozważyć szkodliwy wpływ, jaki subsydia wywozowe wywierają na kraje rozwijające się, a szczególnie na najsłabiej rozwinięte kraje, i powinna też dołożyć większych starań, aby doprowadzić do ich likwidacji w ramach międzynarodowych negocjacji handlowych;
34. potwierdza znaczenie umorzenia zadłużenia tych najsłabiej rozwiniętych krajów, których rządy respektują prawa człowieka i zasady dobrego rządzenia;
35. uważa, że europejska sieć trwałego rozwoju (ESDN) mogłaby służyć jako centralny punkt wymiany doświadczeń i dzielenia się najlepszymi praktykami przez państwa członkowskie, na przykład na zasadzie wzajemnego przeglądu (tzw. peer review);

Czwartek, 1 lutego 2007 r.

36. uważa, że ustanowienie stałego doradczo-monitorującego organu do spraw trwałego rozwoju, obejmującego przedstawicieli państw członkowskich i społeczeństwa obywatelskiego, który kontrolowałby fakt ujmowania tej koncepcji w unijnych politykach i programach, ze szczególnym uwzględnieniem współpracy na rzecz rozwoju, mogłoby okazać się bardzo istotne i kluczowe dla wspierania wewnętrznej grupy międzyresortowej Komisji ds. włączenia zagadnień środowiskowych do kwestii rozwoju;
37. podkreśla, że kraje rozwinięte powinny przodować w promowaniu koncepcji trwałego rozwoju;
38. podkreśla, że trwały rozwój idzie w parze z trwałymi instytucjami — stąd potrzeba środków ograniczających, takich jak uzależnienie umorzenia długów od poszanowania praw człowieka i zasad dobrego rządzenia; uważa, że takie podejście mogłoby zapoczątkować dynamikę darczyńca-darczyńca oraz zaowocować oparciem współpracy na rzecz rozwoju na zasadach równości, partnerstwa i własności;
39. podkreśla znaczenie wzmocnienia małych i średnich przedsiębiorstw (MŚP) jako podstawowych narzędzi wspierania środowiskowego, społecznego i gospodarczego rozwoju w krajach rozwijających się; w związku z tym wzywa do zintensyfikowania, wraz z władzami państw partnerskich, starań na rzecz planowania polityk, programów i projektów sprzyjających rozwojowi MŚP działających zgodnie z zasadami trwałego rozwoju; ponawia również wysuniętą przez siebie propozycję, dotyczącą wsparcia i finansowania regionalnych instytucji promujących MŚP;
40. wzywa państwa będące członkami OECD do wspomoczenia krajów rozwijających się poprzez zwiększenie ich dostępu do niezbędnych inwestycji oraz rynków, a także poprzez bardziej skuteczne programy współpracy na rzecz rozwoju;
41. zachęca do zrównoważenia uwagi, jaką poświęca się PKB jako miernikowi postępów osiągniętych przez dane społeczeństwo, faktem przykładania równie wielkiej wagi do jakościowych aspektów wzrostu, co jest warunkiem wstępnym zaistnienia trwałego rozwoju;
42. podkreśla potrzebę stosowania środków uzupełniających, takich jak zrównoważone środki fiskalne, zamówienia publiczne oraz zmniejszanie i stopniowe eliminowanie subsydiów, które nie tylko wprowadzają zakłócenia w handlu, ale też szkodzą środowisku;
43. wzywa sektor prywatny w krajach rozwijających się oraz w krajach rozwiniętych do dostosowania się do wspólnych kodeksów postępowania i zobowiązania się do przestrzegania tych kodeksów, publicznie podkreślających ich wkład w zakresie dążenia do celu trwałego rozwoju;
44. wzywa Komisję do regularnego monitorowania i zdawania sprawozdań ze skuteczności kodeksu postępowania dla europejskich przedsiębiorstw działających w krajach rozwijających się, szczególnie w odniesieniu do realizacji wymogów dotyczących trwałego rozwoju;
45. przychylnie odnosi się do podejścia przyjętego przez Komisję i dotyczącego wspierania na arenie międzynarodowej kwestii społecznej odpowiedzialności biznesu (z ang. CSR); nalega jednakże, aby Komisja przyczyniła się do wzrostu znaczenia CSR poprzez opracowanie dla europejskich firm działających w krajach rozwijających się bardziej wiążących zasad, mając szczególnie na uwadze podstawowe standardy pracy Międzynarodowej Organizacji Pracy (MOP) i ochrony środowiska;
46. przypomina Komisji o potrzebie oparcia jej programów rozwojowych na zasadach przejrzystości i odpowiedzialności, ponieważ korupcja w krajach rozwijających się często wzmacnia, w sposób negatywny, nierównoważone trendy w niektórych dziedzinach, takich jak na przykład nielegalny wyrąb drzew; podkreśla również, że konieczne jest wsparcie dla tworzenia w krajach rozwijających się niezależnych i przeciwdziałających korupcji organów nadzorujących, poprzez przekazywanie na takie projekty wystarczających środków;
47. wzywa Komisję do współpracy z państwami członkowskimi w celu wskazania i postawienia przed sądem osób winnych przywozu drewna i produktów drewnianych pochodzących z nielegalnych źródeł oraz do wspierania państw członkowskich AKP w działaniach na rzecz zaprzestania handlu tymi towarami i ich sprzedaży;

Czwartek, 1 lutego 2007 r.

48. ponownie podkreśla znaczenie bezpośrednich inwestycji zagranicznych dla krajów rozwijających się i zachęca Komisję wraz z państwami członkowskimi do planowania ich poszczególnych polityk rozwojowych w taki sposób, aby przyczyniały się one do poprawy bieżącego stanu instytucji gospodarczych i klimatu inwestycyjnego w krajach rozwijających się;
49. uważa, że władze lokalne w krajach rozwijających się nie zawsze są w stanie zapewnić środki finansowe w wysokości wymaganej do poczynienia poważnych inwestycji w budowę i utrzymanie sieci infrastruktury, na przykład doprowadzenia wody czy zapewnienia kanalizacji, i że w związku z tym jedynie dodatkowe zastrzyki prywatnego kapitału, dokonywane za pośrednictwem partnerstw publiczno-prywatnych, potrafią zapewnić potrzebny poziom finansowania;
50. ponownie apeluje do Komisji o udzielenie zdecydowanego poparcia dla programu licencjonowania FLEGT oraz dobrowolnych umów partnerskich (z ang. VPA); szczególną uwagę należy poświęcić przekonaniu państw partnerskich do podpisywania VPA i przyłączenia się do programu licencjonowania, przy jednoczesnym uniknięciu możliwości obejścia przez te kraje programu, przy pomocy wywozu do krajów trzecich, w których programy licencjonowania nie istnieją;
51. podkreśla znaczenie poprawy dialogu społecznego z lokalnymi przedsiębiorstwami w krajach rozwijających się w celu sprzyjania współpracy i rozbudzania wspólnej odpowiedzialności na rzecz osiągnięcia konsumpcji i produkcji o trwałym charakterze oraz wspierania przekazywania wiedzy w tym zakresie na linii południe-południe i północ-południe;
52. wzywa Komisję do położenia szczególnego nacisku, podczas negocjowania porozumień o partnerstwie gospodarczym, na strategię sprzyjające większej dywersyfikacji wywozu w krajach AKP oraz wspierające modele wzrostu i rozwoju, które są trwałe z punktu widzenia środowiska i sprawiedliwe społecznie;
53. ponownie stwierdza, że dostęp do źródeł energii stanowi dla krajów rozwijających się największy priorytet; w związku z tym wzywa do wspierania dostępu do energii poprzez Inicjatywę Energetyczną UE oraz poprawę charakterystyki wydajności energetycznej w programach rozwojowych;
54. podkreśla, że w kontekście niekontrolowanego rozrostu miast woda i kanalizacja w miastach stanowią kluczową kwestię w zakresie rozwoju, ponieważ dobre wzorce w dziedzinie demokratycznego rządzenia na szczeblu lokalnym mogą tworzyć się wokół lokalnych usług publicznych;
55. wzywa kraje rozwijające się — w celu zapewnienia zrównoważonej eksploatacji ich zasobów wodnych — do sprowadzenia gospodarki wodnej na szczebel lokalny, tak aby w opracowywanie polityki dotyczącej wody zaangażować użytkowników i decydentów na poziomie możliwie najbliższym potrzebom obywateli;
56. wzywa lokalne władze w UE, aby poczuły się zachęczone do przeznaczania części dochodów z opłat uiszczanych przez odbiorców usług wodno-kanalizacyjnych na przyjęcie środków zdecentralizowanej współpracy na rzecz finansowania przedsięwzięć zmierzających do uzyskania lepszego dostępu do wody w krajach rozwijających się;
57. wzywa UE do udzielenia pomocy w opracowywaniu strategii na rzecz promowania ścieżki rozwoju gospodarczo-rolniczego, zgodnej z utrzymaniem lub przywróceniem wysokiej jakości wody, od wód gruntowych po wodę dostarczaną końcowemu odbiorcy;
58. uważa, że konieczne jest włączenie koncepcji trwałego rozwoju do procesu prowadzenia badań i tworzenia innowacji;
59. wzywa wszystkie strony do opracowania konkretnych krótko- oraz długoterminowych celów trwałego rozwoju, jak i do monitorowania postępów w ich realizacji;
60. wierzy, że w ramach inicjatywy spójności polityki na rzecz rozwoju oraz w odniesieniu do imigracji państwa członkowskie dojdą do wspólnego porozumienia, pozwalającego stawić czoła wyzwaniu, jakim jest imigracja; podkreśla w związku z tym, że należy zwrócić szczególną uwagę na przekazy oraz możliwą przemianę polityk powodujących drenaż mózgow w procesy przyczyniające się do ich pozyskiwania; podkreśla, że UE nie powinna przyczyniać się do zaistnienia długoterminowego drenażu mózgow w krajach rozwijających się;
61. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie oraz Komisji, jak również rządów państw członkowskich i krajów kandydujących.